

Kaksi kansaa, Matt.25:32-35:

Otan esiin itselleni vaikean kohdan, jossa puhutaan teoista ja laiminlyönneistä. Siinä on kyse kansojen tuomiosta.

Matt.25:32-35 ja 41-43:

32. Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista. 33. Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. 34. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: "Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. 35. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseen;...

41. Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä. 42. Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda; 43. minä olin outo, ja te ette ottaneet minua huoneeseen; minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.'...

Kummassakin tapauksessa kuulijat olivat ihmeissään: ”Milloin me näimme?”

Olemme kuulleet ja lukeneet tuon kohdan lukuisia kertoja. Jokseenkin aina on nostettu esiin sanat: ”Minun oli nälkä..., minun oli jano..., minä olin outo...” Tunnumme heti miten vähän olemme antaneet rahojamme Afrikan köyhille ja nälkäisille ja janoisille. Samoin emme ole kyenneet majoittamaan muukalaisia tai ottamaan ottolasta, kummilasta jne. Riittämättömyyden tunne valtaa mielen. Minulle käy näin joka kerta. Minulla ei ole osoittaa tekoja voidakseni niiden kautta pelastua.

Nyt otan tästä kohdasta hieman toisen näkökannan ja kiinnitän huomioni toisiin sanoihin.

Otan joitain ajatuksia DigiNovumista ja lisään siihen sitten ”omiani”, jotka toivon mukaan ovat kuitenkin Isän sydämeltä:

"Kaikki kansat" ei viittaa kuolleisiin tai ylösnousseisiin. Tässä puhutaan maan päällä olevista kansoista. Tässä on kyse koko pakanamaailmasta. Tuomio on valikoiva. Vanhurskaat erotetaan vääristä ja pahoista. Israelissa lampaat ja vuohet kävivät usein samalla laitumella päivällä, mutta ne erotettiin illalla toisistaan. Kahdenlaiset ihmiset kulkevat yhdessä maan päällä, mutta nyt ne erotetaan toisistaan ajan illassa. Lampailla on hyvä osa, ne pääsevät sisälle ikuisen valtakuntaan. Vuohet jäävät ulkopuolelle.

Jumalan on helppo erottaa, ja ainoastaan hän pystyy sen tekemään. Kaikki muut voivat erehtyä. Oikealla puolella on kunniapaikka. Juutalaiset asettivat oikeudenkäynnissä vapautetun tuomarin oikealle puolelle, tuomitun paikka oli vasemmalla.

”Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: ”Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta”

Varmasti on merkitystä sillä, että vapautettujen paikka on oikealla. Meille se puhuu siitä, että osa ihmisistä on Kristuksen evankeliumin vapauttamia.

Jeesus sanoi ”minun Isäni siunatut”. Näin Jeesus saattoi puhua vain itselleen läheisistä ja rakkaista ihmisistä, omistaan.

”Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle”. Eikö tässä viitata siihen, että Kristus on Hyvä Paimen, joka antaa henkensä lampaiden edestä. Onko siis ihme, että Kuningas, joka on Kristus, voi erottaa tällä tavoin oikealle puolelleen ne, jotka ovat Hänen omia lampaitaan. Eikö Hänellä ole valta tehdä näin?

...

Sekä rakkauden tekoja tekevien että tekemättä jättävien mielenlaatu tuli selvästi esiin. Tässäkään mainitut eivät pelastu tekojensa kautta, mutta teot todistavat heidän uskonsa aitouden. Teot paljastavat sydämen todellisen tilan. Ne ovat puun hedelmä. Usko vaikutti rakkaudessa, Gal 5:6: ”Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko”

Ilmaisu »te otitte minut huoneeseenne» (synagè: tuoda yhteen) käytetään ilmoittamaan, että henkilö otetaan vastaan talossa. Kysymys on vieraanvaraisuudesta. Juuri oikealla puolella oleville sanottiin: ”minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne”.

Voisimmeko ajatella myös näin:

On tärkeää ottaa Jeesus vastaan sydämeensä. Myös tätä voimme kutsua vieraanvaraisuudeksi. Jeesus on kolkuttanut sydämemme ovella ja olemme ottaneet Hänet vastaan. Ilm.3:20: ”Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.”

Jeesus on yhä monella tavalla outo maailman silmissä. Kun Jumalan Pyhä Henki avaa sydämemme silmät, niin näemme oman syntisyytemme ja sovituksen tarpeemme. Silloin Jeesus ei ole enää outo meille. Näemme Hänet ainoana toivonamme ja Vapahtajanamme. Otamme Hänet vastaan elämäämme.

Mielestäni edellä käy ilmi, että oikealle puolelle, kunniapaikalle, asetettiin ”minun Isäni siunatut”, ”vapautetut”, ”lampaat”. Minusta tämä viittaa siihen, että pohjimmiltaan on vain kaksi kansaa. Oikealle puolelle asetetaan ne, joiden sydämessä vaikuttaa elävä Vapahtaja vanhurskauden tekoja.

”Isäni siunatut” viittaa selkeästi Jumalan omaan kansaan, tässä Jeesukseen uskoviin.

”Lampaat” viittaa siihen, että kuulutaan Jeesuksen laumaan.

”Vapautetut” oli sisältönä mukana, vaikka ei varsinaisesti sanana. Se viittaa Kristuksen ristillä ansaitsemaan sovituksen ja vapautuksen synneistä.

Kuningas vastaa oikealla puolella oleville heidän hämmästyneeseen kysymykseensä ”milloin?”

Matt. 25: 40: Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'

Uskon, että tämä on rohkaisun sana meille. Voimme aralla tunnolla ottaa sen vastaan ja nähdä, että meillä on mahdollisuus palvella rakasta Jeesusta lähimmäisissämme.

Eräässä toisessa kohdassa puhutaan myös vedestä, joka tarjotaan janoiselle.

Mark.9:41: Sillä joka antaa teille juodaksenne maljallisen vettä siinä nimessä, että te olette Kristuksen omia, totisesti minä sanon teille: se ei jää palkkaansa vaille.

Maljallinen vettä on jotain hyvin tärkeää lämpimissä maissa. Olen miettinyt mitä tämä tarkoittaa meidän oloissamme. Varmasti vesilasin tarjoaminen tarkoitti myös sitä, että Jeesuksen omat otettiin vastaan talossa. Se, että olemme mukana evankeliumin työssä vaikka kuinkakin pienellä panoksella, ei jää Herraltamme huomaamatta. Tässä yhteydessä on hyvä muistaa myös pienen pojan eväät. Saamme antaa kaiken Jeesuksen siunaavien käsien kautta. Saamme tehdä pienimmätkin palvelumme Jeesukselle.

Ymmärrämme miten lämpimissä oloissa lasi vettä saattoi virkistää sen saajaa. Tämä kuvaa tavallaan sitä, että meillä on mahdollisuus virkistää toisiamme ja erityisesti Kristuksen omia. Se ei välttämättä ole mitenkään pois meiltä itseltämme. Tiedämme mitä lämmin ja rohkaiseva sana voi joskus merkitä.

Samoin Jeesus rohkaisi sairaiden luona käymiseen. Hän kertoo olleensa myös vankeudessa. En usko tämänkään tarkoittavan yksinomaan vankilaa, missä on rikollisia. Tällöinhän kovin harva meistä voisi käydä Jeesusta katsomassa vankeudessa. Olisihan tähän valittu sana ”vankila” eikä ”vankeus”. Toki meidän on syytä muistaa, että tälläkin hetkellä on kristittyjä vankilassa uskonsa tähden.

Minulle tulee sanasta ”vankeus” mieleen myös se, että Jeesuksen omat voivat olla ahdistuksissa ja pelossa. Moni tarvitsee rohkaisijaa rinnalleen päästäkseen siihen vapauteen ja rauhaan, mihin Kristus tahtoo omiaan johdattaa.

Huomataan vielä tämä ero miten Kuningas puhutteli näitä kahta ryhmää:

40. Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'

45. Silloin hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'

Kun Kuningas puhutteli lampaista oikealla puolellaan, hän sanoi: ”minun vähimmistä veljistäni”. Kun Kuningas puhutteli vuohia vasemmalla puolellaan, hän sanoi: ”näistä vähimmistä”.

Minä uskon, että tällä on myös merkityksensä. Raamattu on sellainen kirja, että sitä voi lukea lukuisia kertoja ja aina löytyy uutta.

Jeesus tunnustaa veljikseen ymmärtääkseni juuri oman laumansa heikoimmatkin yksilöt, ne jotka eivät ole mitään maailman silmissä. Omilleen Jeesus saattoi käyttää sanoja ”**vähimmistä veljistäni**”.

Tämä Matteuksen lukukappale on vakava. Siinä puhutaan kahdesta ihmisryhmästä, joiden iankaikkinen kohtalo on täysin vastakkainen. Itse asiassa koko luvussa ei puhuta teoista, vaan laiminlyönnin synneistä.

Siinä itse asiassa vakuutetaan, että Jeesus itse vaikuttaa omissaan sellaista, mitä nämä eivät pysty edes huomaamaan. Jeesuksen Kristuksen oma Henki on tunnistanut nämä vähäiset veljet ja tarjonnut heille sen avun, rohkaisun ja rinnalle menon, mitä he ovat tarvinneet.

Tämä menee hyvin lähelle vertausta viinipuu ja sen oksat. Emme voi tehdä mitään, ellemmme pysy Jeesuksessa. Vain Hän voi vaikuttaa meissä hyvän hedelmän.

Rohkaiskaamme ja palvelkaamme toisiamme

Sain hiljan tietokoneelleni ystävältä viestin, joka merkitsee minulle paljon. Hän siivosi kansioihin vanhoja viestejämme. Minulta löytyi viesti vuodelta 2005.

Ystäväni kirjoittaa:

Täältä löytyy vaikka mitä! Löytyi runosi *Elämän rytmi ja harmonia*. Olit lähettänyt sen viestissä, jossa alussa on seuraava teksti (Olit löytänyt juuri sen runosi):

12.6.-2005 Cetalta

Nyt olen jo ajatuksissani mahdollisella eläkepaikkakunnallamme, muutaman vuoden kuluttua. Ajattelin mielessäni, että voisin täällä ollessani paneutua Sanaan. Jospa saisin vielä toimia kuin evankelistana eläkepäivinäni. Jospa Isä käyttäisi myös minua. Ah, miten tahtoisin olla käytössä! Ajattelin jo mahdollista seurakuntakotia mahdollisella seuraavalla paikkakunnalla. Suunnittelin jo kaiken valmiiksi n. 5 vuoden tähtäimellä, varmuuden vuoksi. Sitten tulin koneelle ja avasin yhden CD:n tuosta vain. ----

Ja sitten on seuraava runoni silmiäni edessä. Ja siinä viimeiset rivit:

Puen sinut voimaan ja vastuuseen,
 sekin aika tulee vielä.
 Saat iloita kaikesta, missä näet käteni jäljen.
 Et ole ulkopuolella mistään.
 Sydämen ilo ja jakaminen on osallistumista.
 Se on pienen ihmisen rakkautta
 suuren rakkauden käsivarsilla.

Ceta, ystäväni! Tämä kaikki taitaa olla nyt toteutunut!

Miusta on tänään tuntunut, että tarvitset rohkaisua. Ja vaikka nyt et tarvitsisikaan, saat varastoon :) Olet ollut koko ajan Isän tarkassa rakastavassa johdatuksessa.

Olimme vaihtaneet paikkakuntaa keväällä 2004. Moni ystävyys oli päättynyt. Erityisesti hengelliset taistelut, uupumus ja unettomuus olivat aiheuttaneet käsittämättömiä tilanteita. Edellisellä paikkakunnalla eräs pitkäaikainen ystäväni meni kadun toiselle puolelle, ettei hänen tarvitsisi kohdata minua. Lähin työtoverini ei ollut suostunut tapaamaan minua ennen muuttoamme. Olin heidän silmissään jotain iljettävää. Ja olin sitä myös omissa silmissäni. Olin uupunut ja erossa hengellisistä yhteyksistäni. Olin uudella paikkakunnalla. Olin todella yksinäisenä ja outona. Sain tuossa vaiheessa sähköpostiystävän. Jaoimme keskenämme lähes kaiken. Muutenkin aloin virtuaalisesti jakaa taiteellisia töitäni. Tein hengellisiä sähköpostikortteja internetiin. Tutkin itsekseni Raamattua ja myös sähköpostiystäväni kanssa. Olin syrjässä, mutta silti aktiivinen omalla tavallani.

Keväällä 2005 aloin jo katsoa eteenpäin. Uskoin, että Jumala ei sittenkään ollut hylännyt, vaan Hän on varannut minullekin käyttöä. Nyt on kulunut 5 vuotta.

Meidät pienet Jeesuksen omat on tarkoitettu toisiamme varten, ettei kukaan jäisi matkalle. Niin moni kokee olevansa ulkopuolella ja yksin.

Usein itse Jumala siirtää lapsensa tilanteeseen, jossa tämä ei mielestään pysty ainakaan itse Jeesusta palvelemaan lähimmäisissään. Hän kokee olevansa lähisukulaisilleen kuin riesa. Ja työtovereilleen ja osalle ystävistäänkin hän kokee olevansa epäonnistunut ja sellainen, jota ei mielellään kohdata.

Jumala voi ottaa syrjään henkilön, joka on kaikessa palvellut muita. Osat voivat vaihtua. Ole huoleti. Olet Jumalalle rakas. Hän itse aikanaan muuttaa taas tilanteen toiseksi.

Jeesus tahtoo sanoa meille, että hyvin pienet asiat voivat olla kaikkein suurimpia. Hänessä pysyminen on kaikkein tärkeintä. Kun mitään muuta ei jää, niin Jeesus jää rinnalle.

Saamme palvella usein tietämättämme. Oikeastaan saamme jättää palvelemisesta huolen Jeesukselle. Jos meidät on Jumalan tahdosta viety elämässämme erämaahan, niin tämän jakson tarkoitus ei ehkä ole palvelemisessä. Se on siinä, että voimme juurtua Sanaan ja Jeesukseen. Hedelmän aika on myöhemmin. Ensin on syvään juurtumisen vaihe, jotta on ravintoa tarjolla niin itselle kuin toisillekin.

Rukoillaan, että Jumala avaisi Pyhän Henkensä kautta ihmisten sydämiä ottamaan vastaan evankeliumin.

Me voimme pitää esillä sanomaa, että Jeesus on kuollut meidän syntisten tähden, jotta meillä on elämä ja osa iankaikkisuudessa Kristuksen valtakunnassa. Kuitenkin vain Jumala voi avata ihmisten sydämet. Kuitenkin on niin, että me olemme Kristuksen kirjeitä maailmalle juuri tällaisina heikkoina ja puutteellisina.

Olkaa siunatut, rakkaat ystävät!

Ceta Lehtniemi

Lähde: Raamattu 1933/38, DigiNovum